

i Prekestolen

KYRKJEBLADE FOR HJELMELAND, FISTER, ÅRDAL,
STRAND, JØRPELAND OG FORSAND SOKN
NR.3, JUNI 2020. 81. ÅRG.

Innhald nr. 3-2020:

Adresse:
Postboks 188
4126 Jørpeland

Neste nummer av
Prekestolen kjem
i postkassen
ca. 06. oktober.
Frist for innlevering av
stoff er 28. august.

Redaksjon:
Redaktør Olav Frantzen
Tlf. 977 55 271
olav.frantzen@lyse.net

Jon Vogt Engeland
Liv Åse Gaard
Yvonne Langeland Melteit
John N. Nessa
Haldis Karine Nilsen
Siv Fossan
Reidunn Ferstad
Kristoffer Nåden Havn
Anne Brit Hatleskog

Kyrkja sin kontaktperson:
Liv Åse Gaard
kyrkja@strand.kommune.no

Får de ikkje Prekestolen i
postkassen, kan de ta kontakt
med eitt av kyrkjekontora.
Sjå tlf. nr. s. 26.

Frivillig abonnementspris
pr. år: 250 kr i Hjelmeland,
Strand og Forsand.
Alle utanbygds abonnentar
må betala 250 kr for bladet.

Bankgiro:3205.30.06158
eller Vipps på Prekestolen
kyrkjeblad, eller vippss-
nummer 105004.

Grafisk formgjeving:
Marton L Fiskå
marton.fiska@icloud.com

Trykk: Kai Hansen Trykkeri
Opplag: 7400

Framsidefoto:
Rune Havn
Konfirmant ved klokketårnet
Jørpeland kyrkje

Dåp i all enkelhet.....	Side 4
Konfirmant i koronaens tid.....	Side 6
Konfirmanthelsingar.....	Side 8
Konfirmantar 2020.....	Side 10
Ungdomsarbeid på nett.....	Side 11
Med Bjarte på rette staden.....	Side 12
Blind.....	Side 14
Livsnyter, idealist og Reodor Felgen - type.....	Side 16
Om å lytta til korona og Martin Luther.....	Side 19

Konfirmant

Den 26. april var det 50 år sidan eg vart konfirmert. Mykje av det som skjedde den dagen har brent seg fast i minnet; samling på bedehuset klokka 10, «peptalk» frå presten, prosesjonen ned til kyrkja, overhøyringa, konfirmasjonshandinga, selskapet etterpå heime i stova og ute på terrassen i solskinet. Gåvene er for lengst oppbrukte og borte, men eg har henta fram salmeboka frå mor og far, med namnet mitt og konfirmasjonsdatoen i gullskrift, og alle dei 50 år gamle helsingane på enkle lappar, kort og festblankettar - frå slekt, vene og naboar. På eit kort står desse «visdomsorda» trykt: *Du er ung, og ville kanskje gjerne kunne fange en himmelens stjerne. Men til stjernene er det uendelig langt, mens du her kan brukes til så mangt.* Så sant som det er sagt, men stor poesi er det ikkje.

Mykje har skjedd på 50 år, også når det gjeld konfirmasjonstida. Undervisningsformene er endra mange gonger, opplegget er meir variert, det vert lagt vekt på samtalar og meiningsutveksling, alt for at konfirmantane skal få meir kjennskap til den kristne trua. Men då som nå er konfirmasjonen ei forbønshandling der Gud bekreftar løfta som vart gjevne i dåpen; *«og sjå eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.»*

Me ønskjer alle konfirmantane ein flott og minnerik konfirmasjonsdag. Ta vare på dei gode minna frå denne dagen, og hugs at mange ber til Gud for dykk, kanskje ei bøn som dette: Ver nær hos konfirmantane, og la dei alltid ha ein trygg stad i di kyrkje. Vara dei mot alt vondt og gjev dei visdom og kraft når livet vert vanskeleg. Verna dei og hjelp dei i dag og alle dagar.

Olav Frantzen

«Trua er
pantet på
det me
vonar.»

Min song

Då farmor levde, sat me mykje i
saman og song og spelte i stova. Ho
spelte mandolin og eg trø-orgel. Me
hadde mange gode songstunder
saman.

Den første songen ho lærde meg, var
«Da Jesus satte sjelen fri». Den synest
eg er så fin. Refrengen er så befrande,
både musikalsk og tekstmessig. Det
har eg sunge mange gonger, både
heime og i opptredenar ute.

*«Halleluja, min sjel er fri. Min
trelestand er nå forbi.
På land og hav, min sak er klar, hvor
Jesus er, jeg himlen har»*

Dette seier alt for meg, kor sterkt
barnetrua mi er.

Rita Fotland Bøe

*1. Da Jesus satte sjelen fri,
brøt lyset fram på livets sti.
Og da jeg fikk ham selv å se,
jeg glemte jordens sorg og ve.*

Ref.:
*Halleluja, min sjel er fri.
Min trelestand er nå forbi.
På land og hav min sak er klar,
hvor Jesus er, jeg himlen har.*

*2. Så fjern Guds himmel syntes meg
før Jesus åpenbarte seg,
men nå har han den bragt så nær.
At himlen i mitt hjerte er.*

*3. Hva gjør det så om her på jord
i hytte eller slott jeg bor.
Er dagen skyfull eller klar,
hvor Jesus er, jeg himlen har.*

*4. Å dype fred, å stille ro.
Gud selv vil i mitt hjerte bo.
Å leve det er Kristus her,
og døden selv en vinning er.*

T/M: Charles F. Butler (1898) Omsett av T. B.
Barat (1909). live-konsertar med over 33.000
visningar.

DÅP i all enkelhet

19. april skulle vi hatt familiegudstjeneste i Strand kirke. Og vi skulle hatt dåp. Kenneth og Elisabeth Johnsen Østerhus fra Tau hadde planlagt å bære sin sønn Filip til dåpen.
Storesøster Nathalie på 7 år skulle sunget i barnekoret Tryfena. Faddere og familie skulle vært samlet. Det skulle vært fullsatt kirke og fest i kirka og i heimen. Men så kom Covid-19 og satte en stopper for gudstjenesten.

Tekst: Martin Ivar Arnesen
Foto: Privat

Elisabeth og Kenneth gifta seg i 1998. Da hadde de vært kjæresten siden hun var 14 og han var 16. Filip er Elisabeth og Kenneths 4. barn. Så er det Jonathan på 14, Lovise på 12 og Nathalie på 7 år. Filip ble født 7. januar. Han var født før tiden, var 48 cm og veide 2930 gr. Han var ingen stor og robust gutt, og den første tiden etter fødselen var de mye på sykehuset.

Og det meste av tiden fram til dåpen måtte han få oksygen. Dette gjorde at han også var i ei risikogruppe i forhold til Covid-19, og hele familien måtte isolere seg. Skolen ble stengt, og det ble heimeskole for alle 3 store-søskene. Kenneth arbeider i Nordsjøen og det ble ordna slik at han fikk utvida heimetid for at de skulle kunne følge opp barna.

EN ANNERLEDES DÅP
For Elisabeth og Kenneth var det ikke noe alternativ å utsette dåpsdagen, selv om det ikke ble noen gudstjeneste

og de ikke kunne ha noe selskap slik de planla. En utsettelse ville betydd på ubestemt tid og en usikkerhet om når det ville være mulig. Kenneth er tydelig på at i dåpen legges det et godt og viktig grunnlag for livet som de selv kan velge på.

Dåpsdagen ble annerledes. I tillegg til sin egen familie på 6 hadde de invitert 7 gjester i kirka. Dåpsdagen ble likevel en festdag og en høytidsdag i kirka. Hele familien ble inkludert og involvert: Søstrene Nathalie og Lovise sang «Elsket for den du er». Storebror

Jonathan fikk bære sin lillebror. Mor Elisabeth fikk døpe, mens presten holdt «korona-avstand» og sa det som skulle sies. Og under bønna for Filip la hele familien hver sin hånd på hodet hans.

Familieselskapet er utsatt til høsten en gang. På dåpsdagen gikk de først en tur rundt Mølleparken og mata endene, før de gikk hjem og hadde et enkelt selskap for barna.

TILBAKE TIL HVERDAGEN
Filip vokser og er en blid og glad gutt.

De tre andre barna har vært fornøyde med å ha foreldrene som lærere. Men nå er de gradvis begynt på skolen igjen. Det har vært godt for dem å komme tilbake i det sosiale liv med sine venner igjen. Men de har i løpet av heimetida blitt tettere knytta sammen som familie, og fått ta del i Filip sine første måneder. Som storesøster Lovise sier: «Jeg savner Filip når jeg er på skolen».

PRESENTASJON TIL HØSTEN
Vi har ikke hatt gudstjenester siden tidlig i mars, men likevel har flere valgt å ha dåp med bare sine nærmeste

KONFIRMANT

I KORONAENS TID

**Det er mai og vår i lufta.
Familie og vener samlast for
å feire konfirmanten, og
kyrkja er pynta til fest.
Eller – det vart visst ikkje
slik i år... Koronaviruset
gjorde at alle vårens
konfirmasjonar i Strand,
Hjelmeland og Forsand er
utsette til etter sommaren.
Me møtte to konfirmantar,
Karen og Ingrid Espedal frå
Forsand, som no får ei ekstra
lang konfirmasjonstid.**

Tekst og foto: Anne Brit Hatleskog

Karen og Ingrid møter oss i Øvre Espedal utanfor det gamle skulehuset i bygda, forsamlingshuset der dei skal feire konfirmasjonsdagen sin.

- Korleis er det å vera konfirmant?
- Det har jo vore litt spesielt, byrjar Karen.
- Ja, det vart jo ikkje heilt slik me hadde sett for oss, fortset Ingrid, når alt etter kvart vart utsett. Men, det me har fått med oss fram til mars har vore spennande og lærerikt. Med litt påminning frå mor har dei òg fått med

seg nokre digitale gudstenester no denne siste tida.

Dei er begge einige om at det har vore travelt med konfirmantimar i tillegg til skule og fotballtrening. Jentene s pelar begge på Staal J15 og drar til Jørpeland for å trena fleire dagar i veka.

- Det er fleire andre på laget som òg er konfirmant dette året, og alle har fått utsett konfirmasjonsdagen sin. Me hadde jo gledd oss ekstra mykje til nattcupen, så det var synd at den òg vart avlyst, me trur nok Forsand-konfirmantane kunne gjort det godt der, seier dei og ler litt.

Når me spør om det er noko dei särleg vil trekkja fram frå konfirmantåret, svarer begge at samtalegruppene dei fekk vera med på heime hjå kristne familiar, var utrulig kjekke.

- Sjølv om me ikkje kjende dei som hadde gruppa frå før, vart det fort ein god stad å vera, ein stad me kunne snakka om bønn og tru, ja mange ulike ting me lurte på. Det vart liksom meir kvardagsleg.

- Kva trur de er annleis med det å vera konfirmant i 2020, frå den tida foreldra dykkar hadde si konfirmanttid?
Karen er ganske sikker på at det er kjekkare og meir sosialt å vera konfirmant nå. Begge trekkjer fram at det no

er meir vanleg å velja om ein vil konfirmera seg i kyrkja, før var det tradisjon og noko alle gjorde. Sjølve har dei ei storesøster som var konfirmert våren for to år sidan, og dei har alltid tenkt at ein dag var det deira tur.

- Det er jo mykje samlingar og opplegg no, nok meir enn det var før, trur Ingrid. Både ho og systera har valt å hjelpe til i det diakonale arbeidet til kyrkjelyden.

- Det er veldig fint å få gjera ein innsats for andre som kanskje er einsame og sit mykje aleine.

Trass i at alt anna er sett litt på vent no i desse tider, har dei halde fram med denne besøkstenesta, men nå i form av gåturar.

Då meldinga kom at konfirmasjonsdagen vart utsett, syntes Karen det var litt kjøpt.

- Eg håpar det vert i haust, og at me ikkje må venta heilt til neste år, seier ho. Flaks var det at invitasjonane ikkje var sende då meldinga kom, så no ligg korta heime og ventar.

- Me gler oss til festen, eta god mat og feira at no er me endeleg konfirmerte. Farmor på Froyland har sydd skjorter og brodert bunadar, heilt like til begge tvillingjentene. No heng dei i skapet, klare til fest den 29. august, kanskje?

Kjære konfirmantar i Stand sokn!

De har fått eit konfirmantår som blei ekstra langt, og der våren blei veldig spesiell med uro for smitte og sjukdom og avlysing av alle fysiske møtepunkt.

«Vår Gud han er så fast ei borg» er ein gammal salme, skrive av Martin Luther i 1520-åra. Den er inspirert av Salme 46 i Bibelen. «Gud er vår tilflukt og styrke, ei hjelp i naud og alltid nær.»

Gud er ikkje avhengig av fysiske møte, han er alltid nær.

Me gler oss til å gjennomføre konfirmasjonar i oktober.

Helsing Bodil, kateket

Kjære konfirmantar i Hjelmeland, Årdal og Fister sokn

12. mars kom meldinga om at skular og barnehagar vart stengte, og at kulturarrangement vart avlyste. Me fekk ikkje samlast til gudstenester i kyrkjene, og heller ikkje til konfirmasjonane som me har sett fram mot dette året. Konfirmasjonane er heldigvis ikkje avlyste, dei er utsette- og eg gler meg til å feire dykkar store dag i september. Om det vart annleis enn me hadde tenkt; ei anna årstid, de har begynt i 10.klasse, så tenkjer eg at det kan bli veldig fint likevel!

Eg har glede meg over å bli betre kjent med og vere i lag med dykk i året som har gått, t.d. på undervisning i kyrkja, leir på Furutangen, og gudstenester. Håpar du tek med deg kjekke minne og nye refleksjonar om tru og tvil, dei store spørsmåla og livet med Jesus. Hugs på at Gud alltid er nær deg, og at du alltid er velkommen i kyrkja. Du høyrer til i fellesskapet i kyrkja både i dei gode og i dei vanskelege dagane. Eg ynskjer deg alt godt for konfirmasjonsdagen og tida framover!

Beste helsing frå Ine Linn, barne- og ungdomsprest Hjelmeland, Årdal og Fister.

Kjære konfirmanter i Forsand!

Det er stort å konfirmeres, og vi er glade på deres vegne!

I en tid hvor dere har mye spennende og ukjent foran dere, vil vi sende med dere bibelverset fra Matt 6,33.

”Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.”

Synes det er fint å tenke på at Gud ønsker at vi skal involvere han i alle deler av livet. Han er ikke bare en sunn kompassnål å følge, men har en uendelig stor og hjelpende kraft som er tilgjengelig for deg!

Kos dere på den store dagen. Vi ønsker dere alt godt.

Hilsen fra Eivind og Ida Hovland

Kjære konfirmanter i Jørpeland menighet!

Jeg er så takknemlig for den herlige gjengen med konfirmanter som jeg fått lov å ha dette året! Jeg takker Gud for gleden, entusiasmen og det gode fellesskapet som vi har hatt i kirken sammen. Min bønn er at de gode stundene med hverandre og med Gud, ikke bare skal ligge igjen som et godt minne i hverdagen deres videre.

Her kommer en «matpakke» til dere: Jesus sier om seg selv: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, og den som tror på meg, skal aldri tørste.» (Johannes 6,35).

I hverdagen er mat og drikke livsviktig, og i bibelverset her sier Jesus at HAN er livets brød. Jesus er den som fyller livene våre med det vi trenger for å leve; ikke bare fysisk brød. I hverdagen vår kan vi ofte fokusere på det vi IKKE har. Kanskje ser vi manglene i oss selv og det vi ikke har. Men her sier Jesus at hvis vi hungrer og tørster, så får vi komme til Ham. Vi kan snakke med Han om dagen vår. Jesus lover å fylle vårt indre med sin godhet og det vi trenger. Til slutt håper jeg at dere husker sangen vi alle som gamlinger skal sygne, den kjente konfirmant-sangen vår: Gi meg Jesus.

Vennlig hilsen Mia Raustein, kateket Jørpeland menighet

Konfirmantar 2020

FORSAND KYRKJE

Laurdag 29. august kl. 12

Espedal, Atle
Espedal, Ingrid Frøyland
Espedal, Karen Frøyland-Fosmark, Andreas
Idso, Mariann
Hustrulid, Jenny
Johansen, Lilly Mikela
Sannes
Schelbred, Simen

HJELMELAND KYRKJE

Laurdag 19. september

Bjelland, Avril Nilsen
Dale, Øystein Øygard
Hauge, Simen
Hausken, Tuva Moen
Hetlelid, Kaja Kvalvåg
Vika, Marie Hjørungdal
Iversen, Camilla Sæbø
Kleppa, Guro Marie
Krokedal, Syvert
Kvame, Hanne Victoria
Kvame, Ola Simon Mangle
Kvame, Sondre
Munthe, Thomas Laugaland
Olsen, Vetle Ullestад
Rosså, Ida
Svendsen, Iselin

FISTER KYRKJE

Søndag 20. september

Rørheim, Heine René
Sjursen, Egil Fagerland
Thomsen, Eilin

ÅRDAL KYRKJE

Laurdag 26. september

Hauge, Thea Marthine
Kvame, Madelen
Riskedal, Line
Skår, Tommy
Soppeland, Malli
Holstein, Isabel

Svendsen, Mattias Aleksander Valheim, Maiken Voster

STRAND KYRKJE

Laurdag 17. oktober

Bjånes, Julian
Bore, Asgeir Voster
Dahle, Terese
Eie, Ulrik
Fatland, Jonas
Helvig, Gina Renate
Hjorteland, Henrik
Hjorthaug, Marie Olivia
Horve, Elisabeth
Jensen, Linn Haugsland
Knudsen, Nora Borgen
Krumsvik, Liam
Kvame, Jørgen
Kvame, Maiken
Leite, Eline Gjerde
Marcinkowski, Mateusz
Moberg, Maja Gundersen
Molland, Stina Larsen
Mæle, Bjørn Andre
Ngamlert, Pornpimon
Norland, Mari
Norland, Marthe Loise
Røsstad, Hanne
Sandvik, Karoline Emilie
Sersch, Ørjan Livastøl
Skårlund, Mari
Strand, Teo
Ur, Jonas Krogevoll
Voster, Emil
Øidvin, Siri Nielsen
Øvrehus, Thomas

HJELMELAND KYRKJE

Søndag 19. september

Bjelland, Avril Nilsen
Dale, Øystein Øygard
Hauge, Simen

Hausken, Tuva Moen
Hetlelid, Kaja Kvalvåg
Vika, Marie Hjørungdal

Iversen, Camilla Sæbø
Kleppa, Guro Marie
Krokedal, Syvert
Kvame, Hanne Victoria

Kvame, Ola Simon Mangle
Kvame, Sondre
Munthe, Thomas Laugaland
Olsen, Vetle Ullestad

Rosså, Ida
Svendsen, Iselin

FISTER KYRKJE

Søndag 20. september

Rørheim, Heine René
Sjursen, Egil Fagerland
Thomsen, Eilin

ÅRDAL KYRKJE

Laurdag 26. september

Hauge, Thea Marthine
Kvame, Madelen
Riskedal, Line
Skår, Tommy
Soppeland, Malli
Holstein, Isabel

Holstein, Philip Josip Karlson, Julie Vasstveit Kristiansen, Malin Osberg, Alexander Runestad, Herman Sandvik, Jone

STRAND KYRKJE

Laurdag 17. oktober

Bjånes, Julian
Bore, Asgeir Voster
Dahle, Terese
Eie, Ulrik
Fatland, Jonas
Helvig, Gina Renate
Hjorteland, Henrik
Hjorthaug, Marie Olivia
Horve, Elisabeth
Jensen, Linn Haugsland
Knudsen, Nora Borgen
Krumsvik, Liam
Kvame, Jørgen
Kvame, Maiken
Leite, Eline Gjerde
Marcinkowski, Mateusz
Moberg, Maja Gundersen
Molland, Stina Larsen
Mæle, Bjørn Andre
Ngamlert, Pornpimon
Norland, Mari
Norland, Marthe Loise
Røsstad, Hanne
Sandvik, Karoline Emilie
Sersch, Ørjan Livastøl
Skårlund, Mari
Strand, Teo
Ur, Jonas Krogevoll
Voster, Emil
Øidvin, Siri Nielsen
Øvrehus, Thomas

JØRPELAND KYRKJE

Søndag 18. oktober

Aske, Sigurd Ravnås
Bastlid-Hausken, Anna
Bjerknes, Angelina Dirdal
Bjordal-Stensli, Sebastian
Vilji

Bringaker, Oliver Idsøe
Eberenz, Emilia
Eide, Sebastian
Fatland, Sofie
Fjelde, Peter Nag
Hansen, Kevin Breivik
Hauge, David Joa
Herigstad, Daniel Fiskå

Hjørungnes, Sarah Heng
Kvalvåg-Idsøe, Alva
Lendengen, Nathalie
Ulvestad

Lerang, Gina Alveskjær
Marthinsen, Viljar Oftedal
Mehereteab, Yorkabel
Melberg, Jane Aileen
Næss, Tea Bratteland

Sandvik, Adrian Barka
Sandvik, Eskil Storevik
Sandvik, Even Storevik
Sie, Elina Skjæveland

Strand, Henrik
Tønnesen, Tobias
Tønnesen, Tobias

Laurdag 24. oktober

Aase, Vilde Hatleskog
Alsvik, Astrid
Alsvik, Mats

Barka, Storm Rygh
Barka, Torbjørn Førre
Barka, Truls
Barkved, Kine

Bratli, Johan
Bratthammer, Leah
Langeland

Dreggevik, Aleksander
Evenstad, Christian André
Jørmeland

Fjelde, Eline Vika
Haga, Malin
Heggland, Kajsa

Håheller, Kristoffer Håland
Idso, Kristina
Jåsund, Andreas Haug

Knudsen, Håvard
Larsen, Ina Helen
Laugaland, Sara
Leirflåt, Annika

Lerang, Stine
Lyse, Ivan
Myrland, Perle Alexandra
Mæhle, Othelia

Mæland, Magnus Bjørheim
Norland, Samuel
Norland, Synne

Oseland, Felicia Ferigra
Ravnås, Arne Carr
Risa, June Notvik
Sandal, Iselinn Antonesen

Sandvik, Maria
Schnell, Hartvig Bjørkhaug
Siem, Helle
Sirnes, Oda

Skjeivik, Kristian Gabriel
Skår, Linnea Torgersen
Sæbø, Helene Brevik
Våge, Kristian

Østerhus, Johan
Østerhus, Johan

UNGDOMSARBEID

PÅ NETT

Hvordan være kirke når samfunnet stenger ned?

Hvordan kan vi drive ungdomsarbeid når vi ikke har lov til møtes fysisk?

Tekst: Michael Skappel Zülow (Ungdomsdiakon) og Anita Grødem (Menighetspedagog)

Dette er spørsmål som vi har stilt oss selv i den siste tiden. De siste månedene har vi erfart hvordan Koronapandemien har snudd opp ned på hverdagen vår. Mange ting er blitt forandret, og vi har ikke kunne samles slik vi har vært vant til. Vi har heller ikke kunne møtes til gudstjeneste eller ha ungdomsarrangementer i menighetene våre.

Selv om det ikke har vært lov å møtes, så er det kanskje akkurat nå, mer enn noen gang, at vi trenger å møte ungdommene? Spesielt ville vi fokusere

på de eldste ungdommene som er med som ledere i konfirmantarbeidet og i annet barnearbeid i menigheten vår. Vi måtte tenke nytt og prøve å være kreative. Hvordan møte ungdommene og følge dem opp i en krevende tid?

Det var med spenning at vi første gang ringte opp ungdommene på Messenger, for å dele liv og tro med hverandre. I begynnelsen var det noe uvant for oss å samles slik og snakke sammen via en skjerm. Etter hvert fant vi en god rytme på dette, og det ble mer naturlig for oss å samles ukentlig for å dele liv, oppmunstre hverandre, lese fra Bibelen og be sammen. Nye tider krever nye løsninger, og selv om vi gleder oss og ser veldig fram til å møtes fysisk, så har disse online ungdomssamlingene vært kjekke, oppmuntrende og lærerike.

Vi har også hatt nettsamlinger med konfirmantene de siste ukene. Da

har de fått nettbasert undervisning om ulike temaer. Dette er noe konfirmantene gjør selv hjemme i forkant av samlingene. Vi har delt ungdommene i mindre grupper på Messenger sammen med en leder.

Når de samles i gruppene, forteller de litt om hvordan de har det og hva de er oppatt av. Så har de en quiz, der spørsmålene er laget ut ifra det temaet som de har gjennomgått i nettundervisningen. I hver gruppe blir det en vinner som får en premie på trappa når alle gruppene er ferdige.

Det har vært veldig kjekt for oss ledere å holde kontakten med ungdomslederne og konfirmantene på denne måten. Nå blir det åpnet for fysiske møter også. Vi ser veldig fram til å få møte alle ungdommene i små grupper i juni.

Med Bjarte på rette staden

Denne våren er det koronasituasjonen som har prega dagleglivet våre. Bjarte Sørensen (41) overtok som kommuneoverlege i Hjelmeland ved nyttår, og har sidan stått i front for å informera om - og organisera smitteverntiltak. Det har blitt ekstra mange mailar og telefonar i denne tida. Likevel er han alltid blid og «på». Han likar utfordringar!

Tekst: Haldis Karine Nilsen
Foto: Privat

Bjarte har i grunnen alltid vore på rette staden – uansett kor han har vore! Oppvakten på Fossane i Vormedalen. To eldre sysken, ei mor som var sjukepleiar (og ein periode styrar på omorgssenteret på Hjelmeland), og ein far som var bonde og ingeniør. Bjarte veksle mellom barnehage på Hjelmeland, småskule i Vormedalen og resten av skuletida på Hjelmeland. Han likte å vera med mora blant dei gamle på omsorgssenteret. Etter vidaregåande i Stavanger, bar det verkeleg ut i verda, til medisinstudier i Sydney, Australia.

FRÅ VERDA ATTENDE TIL BYGDA
Berre avbroten av eit «friår» med jobbing og backpackerliv i Sør-Amerika, fullførte Bjarte medisinien i Australia og var ei stund i ferd med å slå seg ned der for godt.

– Eg hadde tilbod om å få permanent opphaldsløyve etter turnusen min, fortel han. Men nett då slo det lokale inn på ny: - Eg vart merksam på at Hjelmeland sökte etter fastlege! Eg sökte og fekk jobben, og i februar 2007 sat eg plutseleg her att! Det var faktisk ganske eksotisk å koma heim til vinteren i Noreg! Kaldt og stilt, og husvære med utsikt over fjorden. Bjarte

blir framleis fasinert ved tanken på den brå overgangen frå verda til bygda, men set pris på kvalitetane i det norske samfunnet. Reisene rundt i verda, ikkje minst tida i Sør-Amerika, har lærte han at ikkje alle har det like enkelt.

KOMMUNIKASJON MEIR ENN ORD

- Det som slo meg mest då eg starta i praksis her heime, var korleis me kommuniserer. Her i Hjelmeland opplevde eg – og opplever framleis – at det at eg kjenner dialekt og tradisjon, gjer at det er lettare å forstå pasienten og hans behov. Eg har tenkt på korleis det var i Australia: Engelsken var ikkje noko problem. Men fekk eg med meg det pasienten sa mellom linjene? Er ikkje sikker på det, reflekterer han.

Å vera lege på eigen heimplass, er også noko han har grubla litt over. – Eg leiter heller etter fordelane enn ulempane, seier han, og tykkjer folk generelt er flinke til å akseptera at på ein liten plass må ein kunne ha fleire hattar på ein gong! – Det er ikkje berre eg som har det slik, det gjeld jo folk i andre rollar også. Eg ser det meir som ein fordel å kjenna folka og samfunnet.

LIKAR ENDRINGAR

Å overta som kommuneoverlege og så «hoppa rett ut i koronaepidemien» etter eit par veker, tykte Bjarte var heilt ok. Han let seg lettare begeistra av utfordringar enn av like dagar med rutine over tid. – Eg trivst i det nye og usikre, fastslår han. Kona Aslaug traff han på eit kommunalt julebord same året som han starta i Hjelmeland som fastlege. Etter tre månadar var dei forlova, og etter kort tid stod bryllaupet. I dag er dei ein familie på fem, og Bjarte kan ikkje få framsnakka sine kjære nok.

Familien er viktig. Det ser ut som dei trives i lag.

skule. Dermed bur Aslaug med jentene i Stavanger i vekene.

SMÅDRIFTSFORDELER

Å vera kommuneoverlege er interessant, tykkjer Bjarte. - Eg tenkte då eg fekk tilbodet: Det har eg aldri gjort før så det går nok bra, ler han.

I samband med koronaen har både han og resten av

kommuneorganisasjonen fått «prøvd seg». – Det er mykke ein kan lesa seg til, forsikrar Bjarte og legg til:

- Stor fordel med korte beslutningslinjer, slik me har det i ein liten kommune! Eg minnest me hadde eit beredskapsmøte med kommunaleininga, og der vart det bestemt at me trivst med det nye og usikre) reiste dei utan at visumpapira var klare, og såg for seg ei tid på New Zealand før dei kunne nå det lova landet. Men på flyplassen i Singapore dukka det opp ei melding om at visumsøknaden var gått i orden, og då var det berre å booka om til den endelege destinasjonen i Australia. Der tok dei inn på hotell til dei hadde fått tak i eit leigehus. Og det gjekk godt – som alltid – både med store og små.

TENKJA DEI GODE TANKANE

I startfasen av koronasituasjonen døydde far til Bjarte etter lang tids sjukdom. Det vart hektiske dagar både i sjukdomsfasen og i samband med gravferda. – Far var flink til å vera positiv, og hadde humor heilt til det siste. Me fekk ei god avskjed oppi alt det andre, konstaterer Bjarte og følsofer vidare:

- Følselsane kontrollerer me ikkje, men tankane kan me styra meir. Gode tankar fører til gode følelsar. Er ein rimeleg negativ, blir alt trist og leit. Kvifor bekymra seg når ein ikkje må? Innafor det som har me tru å gjera, så får ein det nok betre ved å fokusera på nestekjærleik og glede enn på synd og mørke tankar. Seier Bjarte, og understreker at det til tider kan vera lurt å oppsøkja hjelp for å koma inn på det rette sporet med positiv tenking. Sjølv må han avslutta intervjuet. Kona ringjer!

BLIND!

En onsdagsmorgen, midt i korona-lockdown, våknet jeg opp blind. Helt blind på høyre øye, og en voldsom smerte.

Tekst: Yvonne Langeland Meltveit

BEGERET VAR FULLT

I mitt stille sinn lurtet jeg på hva Gud ville nå? Jeg var allerede på bunn. Faktisk kravlet jeg. Etter en over tre år lang kamp med prøvelser og motgang, følte jeg at mitt beger var fullt. Egentlig rant det over fra før. Jeg kunne bare ikke fatte og begripe hvorfor jeg i tillegg til «alt det andre» også skulle måtte stå i nok en utfordring. Hvor var Gud? Den gode Gud?

BARTIMEUS

Jeg kjente på en usigelig stor skuffelse og på urettferdighet, samtidig som jeg var fryktelig redd. Ba selvfolgelig til Gud om helbredelse av mitt høyre øye, og kunne nesten kjenne på noe av det den blinde Bartimeus må ha følt. Han var riktignok helt blind, men han var en av de første jeg tenkte på. Og at han ble helbredet. Bartimeus fikk synet sitt tilbake.

BA OM ET UNDER

Egentlig ba jeg Gud om et under. Om å sende Jesus ned her til meg, slik at Han kunne ta på mitt øye, slik at også jeg kunne få se igjen. Undernes dager er jo ikke forbi og det kunne umulig ta så lang tid. Kanskje kunne Gud være så vennlig å unnvære sin Sønn den stunda det måtte ta? Dette er helt sant. Jeg tenkte det. For i mitt hode kan Gud fikse alt. Absolutt alt! For Ham er

ingenting umulig. Kanskje har jeg for høye tanker om Gud? Er det egentlig mulig? Vel, ingen Jesus kom. Ikke som jeg så. Han var der nok. Slik Han alltid er. Jeg ble faktisk litt skuffet. Misforstå meg rett. Jeg trengte Ham bare så sårt. Det hadde liksom toppet seg for lengst.

KASTET GRIPEKORSET

Jeg møtte vel egentlig veggan på et vis. Det var så mye som skjedde på en gang og rundt meg, mens jeg var syk og «blind» med store smerter. Ei natt satt jeg i mørket og gråt. Igjen. Denne natten skilte seg ut. Jeg fikk nok. Av Gud. I hvertfall var det Han som fikk skylden. Det var bare blitt så mye. Så mange ting å stå i på en gang. Denne natten var jeg trøtt, syk, sliten, aleine og redd. Jeg kastet gripekorset mitt så langt jeg greide. Så sa jeg til Gud at nå ville jeg ikke mer. Hvis Gud er god, så kunne jeg ikke fatte og begripe hvorfor

alt skjedde og hvorfor bønnesvarene lot vente på seg. Nå ville jeg gå videre uten Gud. Det var like greit. Det kunne i hvertfall ikke bli verre.

TRENGTE FORBØNN

Jeg var skikkelig sint på Gud. Skuffet og følte meg urettferdig behandlet. Jeg visste jo at jeg ikke ville eller kunne gå videre uten Gud. Han er liksom alt hva jeg er og alt jeg tror på. Om jeg hadde prøvd alt jeg kunne, er jeg nokså sikker på at jeg ikke hadde kunnet gå videre aleine. Nei, ikke nå lenger. Det er for seint. Jeg har Jesus og Den Hellige Ånd godt rotfestet i mitt hjerte. Så det var uaktuelt. Men jeg skjønte at jeg var for sliten til å kjempe videre aleine. Jeg ba om at Gud måtte overta alt jeg nå stod oppi, samtidig som jeg skjønte at jeg trengte forbønn. Jeg ba om hjelp til å be og jeg visste at flere gjorde akkurat det.

KORONA-LOCKDOWN

Det var en merkelig situasjon å være i. Et merkelig sted å være åndelig. Og alt ble forsterket av korona-lockdown. Selv om jeg nå har fått behandling og en diagnose, er det likevel toffe tider. Noe syn er tilbake og det er jeg veldig takknemlig for. Og på grunn av lockdown, fikk jeg rask hjelp. Så kan en spørre seg selv. Hvorfor skjedde dette akkurat i denne perioden hvor et helt land «lå nede»? Kunne det være Gud som likevel trakk i noen tråder? Eller var det helt tilfeldig at dette skjedde nå? Jeg velger å tro at Gud hadde kontrollen på også dette.

GUDS PUSLESPILL

Jeg velger å tro at Gud har tillit til meg. Han vil noe med meg. Jeg har en spesiell plass i Gud sitt puslespill. Slik som vi alle har. Om vi er lange, korte, ovale, firkantet, sammen danner vi alle

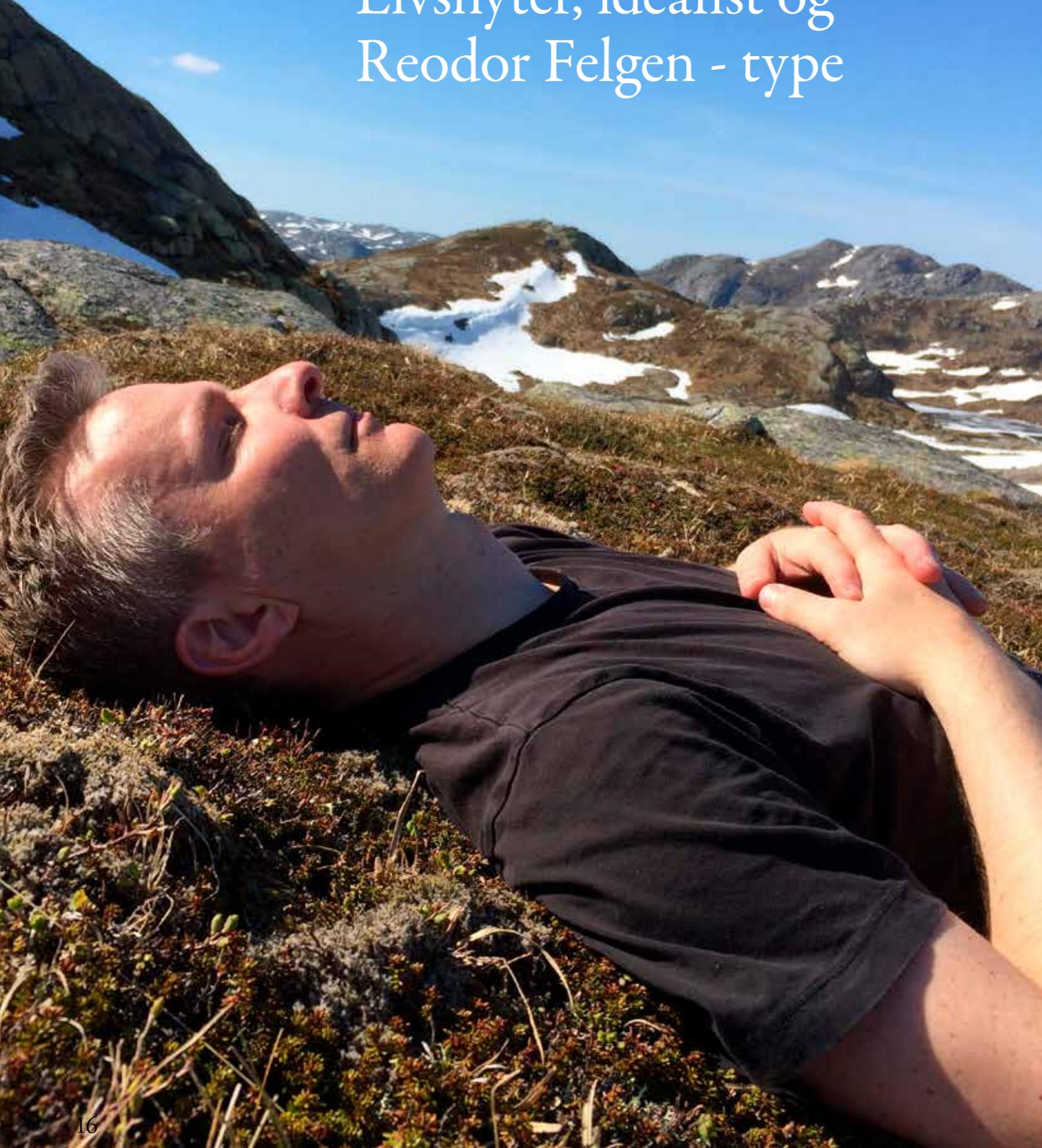
det perfekte bildet hos Gud. Vi er alle utvalgte og vi har like stor verdi. For uten en av oss, vil det mangle en bit i det store og perfekte bilde Gud har. Han vil gjøre det som står i Hans makt for å beholde oss i sitt store puslespill. Det er jeg svært takknemlig for!

HÅPET TILBAKE

Det var nok også en av Gud sine grunner til at jeg ikke fikk fortsette denne reisen uten Ham. Gud ga meg håpet tilbake. Håpet om ei framtid. Et håp om at en dag vil ting være bedre. Og at Gud vil lede meg på sin vei og Han vil være ved min side i alle mine prøvelser. Det har Han lovet meg og jeg stoler på Gud!

Jeg takker Gud for hver ny dag Han gir meg, selv om den kanskje er tøff. Hvorfor? Fordi jeg stoler på at Gud har en plan og at Han har kontroll. Og det har ikke jeg.

Livsnyter, idealist og Reodor Felgen - type

“ Jeg er også heldig som har interesser som er rimelige og faller sammen med mine tanker om å bevare og forvalte. Det gir glede å ta vare på eldre ting, og at gamle ting kan få sin renessanse ”

Olav Rettedal, bergenser som giftet seg inn i Rettedal-familien. Han bor på Rettedal, i huset familien til Arne Rettedal bodde i fram til året før Arne selv ble født. Olav er en forsiktig mann, og det er langt fra hans fortjeneste at det ble et intervju i Prekestolen. Nylig passerte han 50, men Olav er ikke satt og parkert av den grunn. Og en av hans mange interesser og mål, er at heller ikke biler og forbruksting skal parkeres før de absolutt må.

Tekst: Ole Wollert Meyer
Foto: Privat

BIL

Da Olav var 14 år fikk han sin første bil, og som 20-åring hadde han veteranbuss, og med den dro Olav og Anne Marit på bryllupstur. Bilteknikeren Olav arbeidet blant annet hos NAF, før han startet sin

egen bedrift, Rettedal Bilkontroll på Sola.

Å SELGE VARER FOR Å BEVARE
Hele grunnlaget for Olavs bedrift er ganske enkel som den er genial: Å selge varer og tjenester for å bevare. Men mye av forbrukskulturens mekanismer er å skape behov i oss.

- Hva vil du egentlig med din virksomhet, Olav?

- Jeg har fått muligheten til å starte bedrift. En grunnleggende tanke ved en bedrift, er jo å skape verdier, inntekt til eget livsgrunnlag og å skape arbeidsplasser. Samtidig har jeg vokst opp med verdier om å ta vare på det en har og bruke det en får på en best mulig måte.

I min bedrift har jeg fått mulighet til nettopp dette, å få en trygg arbeidsplass for meg og flere med.

GÅR SÅ DET SUSER

Når en søker litt, kan en se at bedriften din går bra. Bedriften er Gasellebedrift 7. år på rad.

Dessuten har du fått «trippel A kreditgodkjenning». Denne kombinasjonen har jeg forstått at det er svært få som oppnår. Det sier noe om en sunn bedrift. Årsresultat etter skatt

har jevnlig fordoblet seg. Dette må det jo bli penger av?

- Ja, bedriften går bra. Hovedproduktet vi forhandler er Lanolin, saufett. Et naturprodukt, uten miljøskader. Med ulik tykkelse (viskositet), kan det brukes til mye. Blant annet til understellsbehandling av biler, men også mye annet.

Til tross for den store veksten, har ikke Olav tatt ut store bonuser til seg selv. Han velger hvert år å gi halve bedriftens nettoresultat til gode formål.

- HVORFOR I ALL VERDEN?
- Jeg er kristen og har vokst opp i en misjonsfamilie og er vant med å gi penger og leve nøktern til selv. Flere av organisasjonene jeg gir penger til, er nettopp misjonsorganisasjoner, fordi jeg vet at de forvalter pengene på en god måte.

Det er mye forbruk i dagens samfunn, og mye handler om vekst i økonomien.

- Verden tåler ikke dette bruk-og-kast-samfunnet. Jeg er ikke opptatt av å ta ut mye penger selv. Livet har masse å by på, og mer penger ville bare ført til mer forbruk av naturressurser, sier han.

Aner jeg et nytt slagord: Gjenbruk - Ikke forbruk.

VELSIGNELSE

Det at bedriften går så bra som den gjør, rimer kanskje ikke med at vi har gitt bort halve resultatet de siste seks årene. Jeg ser på det som en velsignelse for bedriften, men jeg tenker ikke mye på det.

Jeg ber Olav å utfordre oss som er vanlige lønnsmottakere, vi som ikke dobler våre inntekter i løpet av noen år.

Litt motvillig svarer Olav:

- Alle kan tenke gjennom eget forbruk. Hvordan bruker en pengene? Ligger lykken og gleden i økt forbruk for seg selv og sine nærmeste? Vi har en oppgave i å ta vare på det vi har, for ikke å overbelaste jorden.

OLAV ER ALLSIDIG, HAN ER EN LIVSNYTER OG TAKKNEMLIG

- Jeg er takknemlig, først og fremst for å få være en del av - og glede meg over Guds skaperverk som vi er omgitt av.

Og få være en tilgitt synder, som er en gave.

Jeg er også heldig som har interesser som er rimelige og faller sammen med mine tanker om å bevare og forvalte. Det gir glede å ta vare på eldre ting, og at gamle ting kan få sin renessanse.

Ja, for hos Olav er det både veteranbil å se, gammelt hus med ventilasjonsanlegg han selv har installert, gammelt badekar fått på FINN, som står utenfor, klar til å fylles med vann, og andre ting som er klare til å bli fornyet og få et nytt liv.

Om å lytte til korona - og Martin Luther

På få veker er verda snudd opp ned. Eit ørlite virus er den vesle tuva som har velta store lass, og stoppa store fly. Det som var rett og godt å gjere før, er no gjerne forbode. Kontakt, tillit og tett samkvem med andre menneske var idealet i samfunnet før. No er det avstand, isolasjon og frykt som gjeld. Nødvendig i ein unntakstilstand for å stoppe smitte, men svært problematisk som ei permanent ordning for korleis vi skal leve saman i eit samfunn som for all framtid vil vere smitteførande som før.

Tekst: John Nessa

Som vi alle veit, er dødelege infeksjonssjukdommar ikkje noko nytt. Pest og plague er ikkje utan grunn nærast synonyme uttrykk i språket vårt. Det har vore ein del av kvardagen til alle tider. Kva seier historia om frykt for smitte? Er det rett å isolere den sjuke frå oss andre? Kva gjorde dei før for å unngå smitte?

PESTEN I 1527

Kyrkjehistorikar Eivor Andersen Oftestad skriv innsiktfullt om dette i avisa Dag og Tid. Det meste av det eg skriv her no, er tatt frå henne. Ho refererer til gode, gamle Martin Luther, som slett ikkje var ukjent med denne problemstillinga. Vår kyrkefader, reformatoren frå Sachsen i Tyskland, var professor ved universitetet i Wittenberg då pesten råka byen i august 1527. Sjølv om ingen den gongen forstod at pesten skuldast

nokre ørsmå og usynlege mikroorganismar som i ettertid fekk namnet bakteriar og virus, forstod ein at ein måtte isolere seg og flykte bort frå dei sjuke for ikkje sjølv å komme i fare for å bli sjuke og miste livet.

Studentane, og professorane med koner og born, blei bedne om å dra frå byen til tryggleik i Jena i Thüringen.

FRYKTMONSTERET

Men Martin Luther valde å bli, trass i instendige oppmodingar både frå kollegar og frå kurfyrsten sjølv. Luther beskriv situasjonen i eit brev: "Pesten har byrja å herje her, men nokså skånsamt."

Det som uroar Luther mest, er ikkje pesten sjølv, men den frykta som pesten førde med seg: "Men folks frykt og flukt er merkeleg. Eit slikt Satans monster har eg aldri sett tidlegare, nemleg at han splittar og øydelegg

dette eineståande akademiet...Eg blir her, og det er naudsynt på grunn av dette fryktmonsteret i folket".

Det var ikkje smitten og døden Luther var redd for, men den frykta som gjorde at folk flykta. Han forstod at det var både godt og nødvendig å komme seg vekk frå liding og fare. Og han var heller ikkje naiv når det galdt smitte. Var ein uvoren og smitta andre, måtte ein rekne seg som mordar. Men dei som i følgje Luther ikkje kunne flykte, var dei som hadde viktige samfunnskritiske funksjonar, til dømes prestar. Prestane skulle trøyste dei døyande, og kunne ikkje rømme frå flokken sin.

Hausten 1527 fungerte bygarden til Luther og kona Katharina nærast som eit hospital. Tre gonger stod dei mot nye åtak frå pesten. Men i desember same året var pesten over. Dei hadde halde stand, sigra over djævelen og

"Poenget er det Luther kallar "fryktmonsteret", den overdrivne frykta for kontakt med andre menneske som kan splitte og øydeleggje eit kvart samfunn. Fryktmonsteret er ei utfordring også i vår pandemi, spesielt sidan frykta har gode og varige argument.

frykta. Og studentane kunne komme tilbake.

Det er ikkje alltid like lurt å høre på Martin Luther. Han kunne både få seg til å seie og meine mykje rart, til dømes om jødar og bønder, som vi i dag ser på som heilt uakseptabelt. Men i forhold til pesten har han eit godt poeng. Poenget er det Luther kallar "fryktmonsteret", den overdrivne frykta for kontakt med andre menneske som kan splitte og øydeleggje eit kvart samfunn. Frykt-

monsteret er ei utfordring også i vår pandemi, spesielt sidan frykta har gode og varige argument. Alle mine medmenneske representerer alltid ein potensiell smittefare. Og då vil det også alltid vere slik at dersom det å unngå all slags smitte, skal vere ei overordna norm, må vi halde avstand til folk også etter pandemien. Og alle barnehagar bør vere stengde til evig tid.

Stavanger Aftenblad skriv på forsida 5. mai 2020 at "nå er det opp til oss å fortsette å holde avstand, ha god

håndhygiene og holde oss hjemme ved symptomer. Det må bli en livsvane" (sitat smittevernoverlege Jon Sundal).

Ja, kanskje bør det bli ein livsvane å halde avstand til folk. Men kva slags samfunn får vi då? Og er det det vi ønskjer?

Illustrasjoner: pixabay.com

Døpte

ÅRDAL	05.04.	Markus Sedberg
STRAND	12.04.	Oda Sedberg Hjorteland Jens Sørheim
	19.04.	Filip Johnsen Østerhus
	26.04.	Kari Tungland
	10.05.	Birk Kirkham
	24.05.	Berdines Ur Gjeteskjær Theo Leirflåt Slotterøy
JØRPALAND	10.05.	Varg Gjerde Helland
FORSAND	22.03.	Richard Thiemann Reynisson

Vigde

FORSAND	16.05.	Anniken Jørmeland og David Ås
STRAND	23.05.	Marthe Farstad Toven og Jon Anders Sollien

UNNGÅ BRUK AV ENGANGS GRAVLYKTER

Lys på graven er en fin måte å hedre og minnes sine nære på, og vi ønsker at folk skal fortsette med dette. Men helst ikke ved bruk av engangslykter.

For naboer av kirkegården(e) har bruk av engangs gravlykter av plast blitt et stadig større problem. Skjærer og kråker har funnet ut at gravlyktene inneholder talg som er et rikt og godt kosttilskudd, særlig om vinteren. Fuglene tar da med seg de gravlyktene som de klarer å fly av sted med. Spisestedet er ofte en av naboeiendommene til kirkegården. En av naboen til Strand kirkegård plukket på en og samme gang opp 32 lykter. Også på kirkegårdene på Jørpeland er dette et problem, blant annet havner flere av lyktene oppi takrennene og stenger for nedløpet.

Dette handler om både dyrevelferd og forsøpling. Dersom man ikke får hentet opp alle lyktene før en skal slå gresset, vil mange av lyktene bli knust i slåmaskinen og deretter havne i dyreforet. Når gresset er høyt, er det nærmest en umulig oppgave å finne alt som måtte ligge der. Særlig ille er lyktene med metallokke som blir til kniver etter en runde i slåmaskinen.

Strand kirkelige fellesråd vil som gravplassforvaltning oppfordre alle til å unngå engangs gravlykter på gravene, og heller bruke lykter som kan festes skikkelig slik at fugler og vind ikke kan røske disse løs.

Trond Hjorteland
kirkeverge i Strand

Døde

JØRPALAND	27.03.	Aud Skjørestad
	03.04.	Thorhild Barka
	22.04.	Bjørg Aakre
	23.04.	Gudrun Tungland
	29.04.	Arve Jarl Hjørungnes Alme
	13.05.	Jens Bjelland
STRAND	26.03.	Alf Edgar Gundersen
	31.03.	Nora Fiskå
	07.04.	Alf Erling Strand
	13.05.	Gulleik Østerhus
HJELMELAND	22.03.	Berhard Barene (gravlagt Torvastad, Karmøy)
	15.05.	Bergny Bratteland (Jønsneset)
ÅRDAL	07.02.	Torjus Garheim

NYTT MEDLEM I REDAKSJONEN

Anne Brit Hatleskog bur på Forsand saman med mann, 3 barn og ein hund. Familien hadde misjonærteneste for NMS i Thailand i mange år, før dei returnerte til Noreg i 2015. Anne Brit jobbar no på Senter for interkulturell kommunikasjon (SIK) ved VID vitenskapelige høgskole. Me ønsker ho velkommen i redaksjonen for Prekestolen!

Foto: Susanne Ward Ådlandsvik/VID

Korpartiet Årdal gamle kyrkje. Foto: Olav Frantzen

FORSAND HAR MENIGHETS-WEEKEND PÅ HORVE UNGDOMSSENTER 25.-27. SEPTEMBER

Me håpar denne kan gå som planlagt, men dersom avstandsreglar

framleis må gjelda, vil det ikkje vera mogeleg å gjennomföra.

Følg med på www.forsand.kyrkja.no og kyrkjelyden si facebook-side, så vil det koma meir informasjon over sommaren.

hatt solistoppdrag ved eit stort antal konserter, både i og utanom Rogaland.

Denne gongen er det Årdal gamle kyrkje som blir ramma for konsernen. Vi gler oss til å høre vakre sopranonar i det gamle, ærverdige rommet. På programmet står mellom anna folketonar, både religiøse og meir almenne.

Rannveig Skiri Mosbakk blir og med under olsok-gudstenesta.

Konserten startar kl. 19.00. Billett kr. 100 for vaksne. Barn gratis.

Gudstenesta er umiddelbart etter konserten, ca. kl. 19.30.

Årdalstunet
Telefon: 51 75 11 50

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 400 040

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

AutoMester®

JØRPALAND SERVICESENTER AS

Ryfylkevegen 953, Jørpeland • Tlf. 51 74 14 45
www.jorpalandservice.no

POWER
Jørpeland Elektrosenter
SKALLSTØPERIET

REMA 1000

Jørpeland
Åpningstider: 7-23 (8-21)

MØBELRINGEN®
Jørpeland

FORSAND
SANDKOMPANI

Strandbuen

joker

Me har varekjøring
kvar dag!
post@lysefjorden.no

Ring: 95259325 hvis spørsmål!

SpareBank
SR-BANK

FINN EIN SKATT

Pynteting, bruksting, bilder m.m.
Varer kan leverast i butikken på Tau.

Åpningstider: • Måndag–fredag 10–17 • Laurdag 11–15

VIPPS

Prekestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Prekestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vippnummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

vipps

Gaver til alle anledninger
Jørnaker **Jens Bjelland A.s**
Tlf. 51 74 73 58

STEIN MEK.
VERKSTED AS
Tlf. 51 70 38 55
smv@stein-mek.no

Støtt våre annonsører, de støtter oss !

Fiskå Mølle

Tlf: 51 74 33 00
Kraftfør – tilskuddsför – gjødsel
– såvær – ensilering – plantevern

- Godt gjort er bedre enn godt sagt!

Tannlege
Finn Middelthon
Tlf 51 74 77 45

KROGEDAL
begravelsesbyrå

51 97 29 00

DØGNVAKT

www.krogedal.no

VIPPS

Prekestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Prekestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vippnummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

vipps

- Regnskap • Firmaregistrering
- Årsoppgjør • Datatilkobling
- Scanning av bilag

Jørpeland - 51 74 14 00
Årdal - 51 75 42 50

partnerregnskap

Sponsorar og frivillig abonnement gjer det mogleg
å gje kyrkjebladet Prekestolen til alle husstandar
og institusjonar i Hjelmeland, Strand og Forsand.

TUSEN TAKK!

Barkved
TREVAREFABRIKK

Tlf. 975 18 627
barkvedtrevare@gmail.com

Blomsterstua

Jørpeland - 51 74 99 10
Tau - 51 74 68 35

Norconsult

Norconsult AS
Obstfeldervegen 3,
NO-4100 Jørpeland
Tel: +47 51 74 90 11
www.norconsult.no

Korvath Pianoservice

Autorisert pianostemmer
Pianoentertainer
Tekniker
Hjelmeland - 924 24 098
hpiano@online.no

A-K
Årdal Landbruk

Butikk og verksted
i Årdalstunet 13.

PG Installasjon as

- Alt innen elektroinstallasjon • Automasjon
- Tele og data • Kuldemontør til alle typer kjøeler, varmepumper osv.

51 75 03 45
post@pgi.no
www.pgi.no

EL-PROFFEN

IdeHUS
FORSAND BYGGSERVICE AS

forsand-byggservice.no | idehus.no
Byggfirma med lange og gode tradisjoner.
Byggshop i Krossen på Forsand.

TF regnskap

Vår kunnskap – dine muligheter

KONTOR FOR SAND,
HJELMELAND OG TAU
Telefon: 51 74 48 80
post@tf-regnskap.no
www.tf-regnskap.no
Autorisert regnskapskontor

STRAND BYGG AS

Jørpeland Bilverksted as
4100 Jørpeland
Tlf 51 74 08 80
Bilverksted - bildeler - rekvista
- periodisk kjørekontroll

RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ

STRAND OG RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ
Vår erfaring – din trygghet.Audun Ingvaldstad og Berit Nag.
Gravstein-utstilling i våre kontorlokaler på Tau
Ryfylkeveien 1986, Tau – tlf. 51 74 87 00 – www.hviding.no

revisjonryfylke

www.revisjonryfylke.no

HJELMELAND KYRKJEKONTOR

Hjelmeland, Fister og Årdal sokn

Kyrkjeverje:	Reidunn Ferstad
Kontor :	Prestegarden 5, Hjelmeland
Kontortid:	Måndag- fredag 9.00 – 14.00
Telefon	977 55 347
E-post:	post@hjelmeland.kyrkja.no
Nettside:	www.hjelmeland.kyrkja.no
Sokneprest:	Sigrunn Hagen Arnesen
Kantor:	Anne-Berit Rinde Bjelland
Barne- og ungdomsprest:	Ine Linn Marthinsen
Gravplassarbeidrarar:	Ola Mjølhus og Sven Valheim
Kyrkjetenar Hjelmeland:	Ola Dale
Kyrkjetenar Fister:	Åsmund Thomsen
Kyrkjetenar Årdal.	John Leikvar Nessa
Kyrkjetenar Jøsenfjorden:	Bente Tednes Gjil
Soknerådsleiar Hjelmeland:	Magnhild Melvæit Kleppa
Soknerådsleiar Fister:	Anne-Tove Gundersen
Soknerådsleiar Årdal.	Olav Frantzen
Fellesrådsleiar:	Terje Thornquist

FORSAND KYRKJEKONTOR

Forsand sokn

Dagleg leiar:	Siv Fossan
Kontortider:	må, ty, to, fr 09.00–13.00
Telefon:	51 70 01 70
e-post:	forsand.sandnes@kirken.no
Nettside:	www.forsand.kyrkja.no
Forsand kyrkjelyd	
Sokneprest:	Ole Wollert Meyer
Kyrkjelydsarbeider:	Irene Idland Thu
Organist:	Hege Tungland Langbakk
Kyrkjetenar:	Bente May Froli Stangeland
Soknerådsleiar:	Mona Beate Berge
Kyrkjeskyss:	Per Hagen mob. 995 13 384

PREIKETEKSTAR

Søn 21. juni – 3. s. i tr.e.tida: Luk 14,15-24
Søn 28. juni – 4. s. i tr.e.tida: 1 Kor 9,24-27
Søn 5. juli – 5. s. i tr.e.tida: Matt 7,15-20
Søn 12. juli – 6. s. i tr.e.tida: Luk 5,1-11
Søn 19. juli – 7. s. i tr.e.tida: Luk 15,1-10
Søn 26. juli – 8. s. i tr.e.tida: Matt 6,19-24
Ons 29. juli – Olavsdagen/Olsok: Joh 12,24-26
Søn 2. aug. – 9. s. i tr.e.tida: Rom 8,31-39

PROST RYFYLKE PROSTI

Sigrid Sigmundstad
Mobiltelefon: 908 71 457
Kontor: Hjelmeland kyrkjekontor
E-post: prost@hjelmeland.kyrkja.no

PROST SANDNES PROSTI

Ludvig Bjerkreim
E-post: ib837@kirken.no
Tlf: 95189085

STRAND KYRKJEKONTOR

Strand og Jørpeland sokn

Kyrkjeverje:	Trond Hjorteland
Kontortider:	Måndag-fredag 09.30–14.00
Telefon:	51 74 11 30
E-post:	kyrkja@strand.kommune.no
Nettside:	www.strand.kyrkja.no
Fellesrådsleiar:	Eirik Stople
Strand kyrkjelyd	
Sokneprest:	Martin Ivar Arnesen
Adm.leiar:	Liv Åse Gaard
Organist:	Geir Arve Helvig
Kateket:	Bodil Sande Turøy
Menighetspedagog:	Anita Grødem
Ungdomsdiakon:	Michael Skappel Zülow
Kyrkjetenarar:	Wenche Krogevoll
Soknerådsleiar:	Dmytro Sivertsen
Jørpeland kyrkjelyd	Anders Sigmundstad
Sokneprest:	Britt Karin K. Grødem
Menighetsforvaltar:	
Organist:	Bård Boye
Kateket:	Gro Wersland Nag
Trusopplærar:	Ragnvald Kristian Sørensen
Diakonimedarbeidarar:	Mia Christina Raustein
Kyrkjetenarar:	Elin Skårlund
Soknerådsleiar:	Mette Boye
	Wenche Krogevoll
	Jan Langeland
	Dmytro Sivertsen
	Jon V. Engeland

Søn 9. aug. – 10. s. i tr.e.tida: Luk 5,27-32
Søn 16. aug. – 11. s. i tr.e.tida: Matt 23,37-39
Søn 23. aug. – 12. s. i tr.e.tida: Matt 6,24-34
Søn 30. aug. – 13. s. i tr.e.tida: Matt 25,14-30
Søn 6. sep. – Vingardssøndag: Matt 20,1-16
Søn 13. sep. – 15. s. i tr.e.tida: Fil 1,9-11
Søn 20. sep. – 16. s. i tr.e.tida: Mark 7,31-37
Søn 27. sep. – 17. s. i tr.e.tida: Joh 11,17-29
Søn 4. okt. – 18. s. i tr.e.tida: Matt 8,14-17
Søn 11. okt. – 19. s. i tr.e.tida: Matt 5,20-26

Gudstenester i Hjelmeland

HJELMELAND KYRKJE

Søndag 21. juni kl. 11:
Friluftsgudsteneste ved Sanitas.
Sigrunn H Arnesen

Søndag 12. juli kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Rolv Henrik Øye

Søndag 2. august kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Sigrunn H. Arnesen

Søndag 6. september kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Sigrunn H. Arnesen

Laurdag 19. september kl. 11:
Konfirmasjonsgudsteneste.
Ine Linn Marthinsen og
Sigrunn H Arnesen

Søndag 27. september kl. 11:
Familiegudsteneste.
Ine Linn Marthinsen
Hausttakkefest. Utdeling av
4-års-bok.

Søndag 11. oktober kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.

FISTER KYRKJE

Søndag 5. juli kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Sigrid Sigmundstad

Søndag 19. juli kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Bård Boye

Søndag 9. september kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Ine Linn Marthinsen

Søndag 30. august kl. 11
Gudsteneste med nattverd.
Sigrunn H Arnesen

Søndag 20. september kl. 11:
Konfirmasjonsgudsteneste.
Ine Linn Marthinsen og
Sigrunn H Arnesen

Søndag 4. oktober kl. 11:
Gudsteneste med nattverd.
Sigrid Sigmundstad

ÅRDAL GAMLE KYRKJE

Søndag 29. juli kl. 19.30
Gudsteneste. Sigrunn H Arnesen
Takkoffer til kyrkjemusikals arbeid
Kl. 19.00: Koncert med
Rannveig Skiri Mosbakk
(Sjå omtale på Oppslagstavl s. 23)

JØSENFJORDEN BEDEHUSKAPEL

Søndag 20. sept. kl. 16.30
Hausttakkefest med utdeling av
4-års bok.
Sigrunn H Arnesen

Gudstenester i Strand og Forsand

STRAND KYRKJE

Søndag 5. juli kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.

Søndag 26. juli kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.

VAULALI Søndag 16. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Nattverd.

Søndag 23. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp.
Søndagsskole.

Søndag 30. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp
Søndagsskule.

Søndag 6. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.
Søndagsskole.

Søndag 13. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.
Søndagsskole.

Søndag 20. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp.
Søndagsskole.

Søndag 27. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp.
Søndagsskole.

Søndag 4. okt. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.
Søndagsskole.

JØRPELAND KYRKJE

Søndag 21. juni kl. 11:
Gudsteneste. Dåp.
Hobbyaktivitet for barn.

Søndag 12. juli kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.

Søndag 2. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp/nattverd.

VAULALI Søndag 16. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Nattverd. Søndagsskole.

Søndag 23. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp. Søndagsskole.

Søndag 30. aug. kl. 11:
Gudsteneste.
Nattverd. Søndagsskule.

Søndag 6. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp.Søndagsskole.

Søndag 13. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Nattverd. Søndagsskole.

Søndag 20. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp. Søndagsskole.

Søndag 27. sep. kl. 11:
Gudsteneste.
Nattverd. Søndagsskole.

Søndag 11. okt. kl. 11:
Gudsteneste.
Dåp. Søndagsskole.

FORSAND KYRKJE

Søndag 28. juni kl. 11:
Gudsteneste

Søndag 19. juli kl. 11:
Gudsteneste

Søndag 9. august kl. 15.45
Gudsteneste Lyse kapell

Lørdag 29. august kl. 12:
Konfirmasjon

Søndag 30. august kl. 11:
Samlingsfest med familieguds-
teneste i kyrkja og samling på
bedehuset etterpå

Søndag 6. september kl. 11:
Gudsteneste

Søndag 13. september kl. 11:
Gudsteneste

Med etterhald om endringar!

Sjå også våre heimesider:
www.hjelmeland.kyrkja.no
www.strand-kyrkje.no
www.jorpeland-menighet.no
www.forsand.kyrkja.no